

*е великодушень; Нейно Благородѣ (госпожата) е милостива и пр.*

## II. Съгласованіе въ предложенія съ сложенъ подлогъ.

183. Въ предложеніе съ сложенъ подлогъ, сир. кога-то ся говори за два или повече прѣдмѣта, скачени по съжъзъ *и*, връзка-та и сказуемо-то ся полагать въ множ. число напр. *Тръново и Софія сѣ голѣми градове.* — *Кырилъ и Меѳодій прѣведохъ священо писаніе на Българскый языкъ.*

Въ пръвый примѣръ подлогъ-тъ е сложенъ (Тръново и Софія) та, ако и да е въ ед. число, връзка-та ся туря въ множ. число *сѣ*; въ вторый примѣръ подлогъ-тъ е такожде сложенъ (Кырилъ и Меѳодій) та, ако и да е въ ед. число, сказуемо-то ся туря въ множ. число *прѣведохъ*.

184. Отъ това правило ся исключявать:

а) Кога-то послѣдне-то отъ съществителны-ты имена, что съставяють сложный подлогъ, надминува другы-ты въ най высокъ стѣпнь или гы заключава въ себе, то глаголъ-тъ тогава ся поставя въ ед. число, както въ тыя предложенія: *Честъ-та, правда-та, свѣсть-та, Богъ съди виновнаго; кѣща-та му, стока-та му, имотъ-тъ му, все погынѣ.*

б) Кога-то въ предложеніе сложный подлогъ е отъ прилагателны, или мѣсто-